

XXV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr 2:1a.12.17-20)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Ülekohtune eksib oma südames ja ütleb: “Tehkem ahelad õigele, sest ta on meile tüliks ja seisab risti ees me tegude teel. Ta heidab meile ette meie patte, mida oleme teinud seaduse vastu, ja süüdistab meid, et me oleme reetnud oma kasvatuse. Aga vaadake järele, kas ta räägib õigust, pangem proovile tema saatus. Sest kui õige on tõesti jumalapoeg, siis Jumal kaitseb teda ja päästab tema kõigi ta vaenlaste käest. Kuid kaaluge ka ülekohtust, pangem ta proovile solvamiste ja hingepiinaga, et näha tema alandlikkust ja kannatlikkust, mõistkem ta häbiväärsesse surma, siis näeme, kas ta rääkis õigust, et temal on abimees.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 54:3-4.5-6.8-9 R:6)

R: Vaata, Issand on mu abimees, tema kaitseb minu hinge.

Mu Jumal, aita mind oma nime läbi,
tee mulle õigust oma väega.

Mu Jumal, võta kuulda minu palvet
ja pane tähele, mida kõneleb mu suu.

R:

Sest kõrgid tulevad mulle kallale
ja vägivaldsed püüavad võtta mult elu,
nad ei hoia Jumalat oma silme ees.

Kuid Issand on mu abimees, tema kaitseb minu hinge.

R:

Heal meelel toon ma sinule oma ohvriannid,
ma tänan sinu nime, Issand, sest sina oled hea.

Issand tõmbas mind välja kõigest hädast
ja mu silmad parastasid mu vaenlasi.

R:

(Teine lugemine Jk 3:16-4,3)

Lugemine püha apostel Jaakobuse kirjast:

Kus on kadedust ja auahnust, seal on ka segadust ja igasugust kurja. Aga tarkus, mis tuleb ülalt, on ennekõike püha, siis rahunõudev, leplik, sõnakuulelik, täis halastust ja rikas heade viljade poolest. Ta on erapooletu ega teeskle. Sest kus inimeste seas on rahu, sinna laseb Jumal kasvada rahunõudjatele õigluse vilja. Kust aga tulevad sõjad ja tülid teie sekka? Kas mitte himudest, mis sõdivad teie vastu teie sisemuses? Aga te himustate ja siiski ei saa, kadestate ja tapate, kuid ei saavuta midagi; te tülitsete ja peate sõdu. Teie ei saa, sest te ei palu. Ometi, kui te palute, ei saa te ikka, sest te palute kavatsedes kõike kurjasti kasutada oma himudes.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 2Te 2:14)

Halleluuja. Jumal on meid kutsunud oma rõõmusõnumi kaudu, et me pälviksime kirkuse meie Issandas Jeesuses Kristuses. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 9:30-37)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Jeesus ühes oma jüngritega läbi Galilea, kuid tema tahtis, et sellest keegi teada ei saaks, sest ta tahtis õpetada oma jüngreid. Ja ta ütles neile: “Inimese Poeg antakse inimeste kätte ja nad tapavad ta ära, aga kolmandal päeval pärast oma surma ta tõuseb üles.” Kuid jüngrid ei mõistnud neid sõnu, mida ta rääkis, ometi kartsid nad selle kohta küsida.

Ja nad jõudsid Kapernauma, ning kui nad kodus olid, küsis tema nende käest: “Mille üle te teel olles vaidlesite?” Aga nemad olid vait, sest teel olid nad omavahel vaielnud, kes neist on kõige suurem. Ja Jeesus istus, kutsus kaksteist enda juurde ja ütles: “Kui keegi tahab olla esimene, siis olgu ta kõikidest viimane ja kõikide sulane.” Ja ta võttis lapse ja pani tema nende keskele, embas teda ja ütles neile: “Kes ühe niisugustest lastest minu nimel vastu võtab, see võtab mind vastu, ja kes mind vastu võtab, see ei võta vastu mind, vaid teda, kes mind on läkitanud!”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord tõmbas mu tähelepanu üks toode, nn toidulisand, nagu tänapäeval nimetatakse pehme mõjuga arstimeid, mida ravimiamet ei luba päris arstirohuks nimetada. Reklaam

oli vormistatud videona – niisuguse videona, mida ei saa edasi kerida ja mille puhul pole nähtav ka selle pikkus. Hakkasin seda siis heas usus vaatama. Esimesed seitse minutit räägiti sellest, kui hea toimega ja olematute kõrvalmõjudega on see toidulisand, kui paljud inimesed on seda kasutanud ja pärast kiitnud – aga ei sõnagi arstimist endast, mis on selle toimeained, või isegi mitte kust seda osta saab ja mis hinnaga.

Te kujutate ilmselt hästi ette, kuidas hakkab end tundma inimene, kellele seitse minutit järjest räägitakse täiesti mõttetut juttu, nagu oleks ta viimane lollpea, kes laseb oma aju mesijutust ära pesta. Mu kannatus katkes, ning ma ei saanudki teada, kas reklaami lõpuks ka toote endani jõuti. Juba vorm ja kujundus ainuüksi reetsid, et suure tõenäosusega reklaamitakse petukaupa.

Kui jutt on reklaamitavast kaubast, siis seda võib osta või ostmata jätta. Eluga pärast surma on keerulisem. Me tahame loota, et see saab olema parem kui meie maine olemasolu. Kuidas aga peaks igavene elu täpselt välja nägema, selles takerduvad meie ettekujutused vasturääkivustesse ja viivad sageli valedele järeldustele.

Nii peab meil jätkuma ka kannatust ja pimedat usku, et kui me käitume mõistlikult, siis on meie elul mõte, mis annab meile lootust nii siinpool kui Jumala kohtu ees, ja ka pärast seda. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, see oli tõesti häbiväärne, kuidas jüngrid omavahel seeütle vaidlesid, kes neist on kõige suurem. Tegelikult võib öelda, et nad olid reklaami ohvrid. Jeesus oli rääkinud neile ridamisi tähendamissõnu, kus siin maailmas kehtivad reeglid olid üle kantud ka taevariiki. Nii nagu ta ütles: “Taevariik on sinepiivakese sarnane, mille inimene võttis ja külvas oma põllule.” (Mt 13:31jj) Samuti ütles ta, et Taevariik on haputaigna sarnane, mille naine võttis ja segas kolme vaka jahu sekka, kuni kõik läks hapnema. (Mt 13:33jj) See tähendab, väikesest sai suur ja vähesest sai palju.

Ühel korral rääkis aga Jeesus taevastest karjäärivõimalustest ju päris otse, nimelt tähendamissõnas sulastele antud rahast. See, kelle nael oli kümme naela kasu toonud, sellele ütles kuningas: “Tubli, sa hea sulane, väheses oled sa olnud ustav, nüüd valitse kümne linna üle.” Samuti anti sulasele, kelle nael oli investeeritud viienaelase kasumiga, meelevald viie linna üle. (Vrdl. Lk 19:11jj). Missuguse järelduse oleks jüngrid pidanud neist mõistukõnedest tegema?

Loomulikult sellise järelduse, et kes püüab kõigest väest, see saab üles kõige kõrgema mäe tippu ja hakkab valitsema seda rohkemate linnade üle. Paraku hoolitses Jeesus vahel ka tuju- ja

mängurikkumise eest, kui ta lisis: “Kui keegi tahab olla esimene, siis olgu ta kõikidest viimane ja kõikide sulane.” (Mk 9:35) Siis oleks ta võinud juba õpetada, et laual seisvast leivast saab kõige paremini kõhu täis see, kes selle söömata jätab.

Armsad õed ja vennad, kahjuks peame nende Jeesuse kummaliste sõnade valgusel endale tunnistama, et taevariigist ei ole me ikka mitte kuidagi võimelised aru saama. Siin maailmas seesugused kivist vee väljapigistamise skeemid küll ei tööta. Pole siis ime, et nii mõnelgi inimesel on Jeesuse sõnu raske uskuda, ning veel raskem nende järgi käituda. Kuid ilmselt ei kujuta me siiski ette, kui raske oli Jeesusel inimestele rääkida taevariigist kui täiesti teistsugusest reaalsusest, mis kestaks igavesti, kuid ei muutuks igavaks, mis ei alluks kaduvuse ja kõduvuse reeglitele nagu kõik siin maailmas.

Lõpuks võttiski ju Peetrus kokku iga inimese ja kogu inimkonna lootuse, kui ta ütles Jeesusele: #Issand, kelle juurde on meil minna? Sinul on igavese elu sõnad, ning me oleme uskunud ja tundnud, et sina oled Jumala Püha.” (Jh 6:69) Meil ei jää siin muud üle kui Peetrusega nõustuda. Aamen.